

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Colesnicenco Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Colesnicenco Vadim Xxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx, str. Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 19.02.2016 – 13.07.2017;*
2. *instanța de apel: 29.08.2017 – 26.10.2017;*
3. *instanța de recurs: 17.10.2018 – 16.01.2019.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 iulie 2017, Colesnicenco Vladimir, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Colesnicenco Vladimir se suspendă pe un termen de 5 ani și nu va fi executată dacă în termenul de probă fixat condamnatul Colesnicenco Vladimir nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, Colesnicenco Vladimir a fost obligat ca pe perioada termenului de probă fixat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Potrivit art. 261 Cod de executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către Colesnicenco Vladimir, inclusiv respectarea restricției stabilite

de instanță pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei, se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Colesnicenco Vladimir la data de 16.03.2015, aproximativ la ora 20:00, în timp ce se afla lângă poarta de la intrare în întreprinderea ÎCS "Red Union Fenosa" SA, situată în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, în rezultatul unei certii iscate între acesta și Focșa Radu, intenționat i-a aplicat lui Focșa Radu, cu un obiect dur contondent, o lovitură în regiunea capului, astfel cauzându-i ultimului vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Colesnicenco Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Tatiana Guțu în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l achita pe Colesnicenco Vladimir, de la comiterea infracțiunii incriminate pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

3.1. În motivarea cererii de apel, apărătorul a indicat că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, principii care au fost încălcate de către instanța de judecată la examinarea prezentei cauze.

În conformitate cu prevederile art. 6 CțEDO orice persoană are dreptul ca cauza să fie examinată în mod echitabil, iar din sensul acestei norme de drept rezultă că, orice persoană are dreptul de a avea acces la o instanță judecătorească, care la rîndul său, în condițiile legii, urmează să asigure și garanteze toate drepturile prevăzute de lege.

Din analiza probelor administrate în prezenta cauză se atestă lipsa elementelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Colesnicenco Vladimir, precum și nu se dovedește că fapta a fost comisă anume de către ultimul.

De către instanța de judecată nu a fost dată o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate Focșa Radu, mai mult, instanța nu a apreciat corect probele acumulate și anexate la materialele cauzei și astfel, neîntemeiat l-a recunoscut vinovat pe Colesnicenco Vladimir, de comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, urma a se reține că acțiunile care au fost încriminate lui Colesnicenco Vladimir ce țin de cauzarea leziunilor cu un obiect dur contondent în regiunea capului cu cauzarea

ultimului vătămări corporale grave periculoase pentru viața, nu au fost comise de către acesta, Colesnicenco Vl. nu a lovit cu nici un obiect pe Focșa Radu.

Or, conform probatoriului nu a fost demonstrată legătura de cauzalitate dintre acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, deci și fapta nu a fost demonstrată că a fost comisă de către Colesnicenco Vladimir.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se exprimă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă care la fel nu au fost probate.

În situația existenței componente de infracțiune, pedeapsa numită în privința lui Colesnicenco Vladimir de suspendare condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani este prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, care este anterior ne judecat, căsătorit, având la întreținere doi copii minori, încadrat în câmpul muncii, caracterizat pozitiv, atât la locul de muncă, cât și la locul de trai.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, audiind părțile și examinând materialele cauzei penale a considerat apelurile ca fiind nefondate și pasibile de respins, iar sentința atacată - legală și întemeiată, din următoarele considerente.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Circumstanțele cauzării vătămarilor corporale sunt pe deplin descrise și confirmate prin declarațiile martorului Liviu Gherman, dar și prin raportul de expertiză medico - legală, nr. 72 din 13.05.2015.

În prezența acestor stări de fapt constate, instanța de fond întemeiat a respins argumentele apărării în partea în care s-a invocat că nu s-a constatat intenția lui Colesnicenco Vladimir, de cauzare a vătămarilor corporale victimei Focșa Radu, or, s-a stabilit atât prin declarațiile victimei, cât și ale martorilor, că inculpatul Colesnicenco Vladimir și victima Focșa Radu se aflau în conflict de mai mult timp. Astfel, intenția directă este evidentă în acțiunile inculpatului, care s-a deplasat din or. Bălți în Strășeni cu scopul de a se clarifica cu Focșa Radu referitor la amenințările asupra soției sale și mai mult este îndreptată direct spre cauzarea vătămarilor corporale victimei Radu Focșa, iar gravitatea

acestor vătămări în cel mai direct mod depinde de acțiunile nemijlocite ale inculpatului, însă nicidecum nu denotă lipsa intenției după cum opinează apărarea.

Mai mult, instanța de apel a considerat, că argumentele apărării poartă un caracter vag, or pe de o parte, apărătorul solicita ca instanța de apel să dispună achitarea inculpatului, indicând că instanța de fond nu a apreciat corespunzător probele, ceea ce prin motivele enunțate supra este combătut în totalitate, iar pe de altă parte, apărarea indirect a admis că inculpatul este culpabil de comiterea infracțiunii imputate, menționând că pedeapsa numită în privința lui Colesnicenco Vladimir de suspendare condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani este prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, care este anterior ne judecat, căsătorit la întreținere doi copii minori, încadrat în câmpul muncii, caracterizat pozitiv, atât la locul de muncă, cât și la locul de trai.

Instanța de apel soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel a conchis că corectarea acestuia este posibilă prin aplicarea inculpatului a pedepsei închisorii, cu suspendarea acesteia pe un termen de probațiune.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpatului, Guțu Tatiana, care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. (6) și 8) Cod de procedură penală, solicită repunerea în termen de depunere și examinare a cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. În acest sens instanța de apel a examinat apelul depus în interesele lui Colesnicenco Vladimir contrar prevederilor art. 414 alin. (2) CPP și anume, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal;

- potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 26.10.2017 lipsește dovada că instanța de apel a cercetat probele pe care le-a pus la baza deciziei de condamnare, astfel ultimele nu sunt consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată. Neverificarea probelor nemijlocit de către instanța de apel a dus la încălcarea prevederilor alin. 6 art. 414 CPP, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu

au fost consemnate în procesul-verbal;

- privitor la argumentul că instanța a admis o eroare gravă de fapt invocăm faptul că deși s-a solicitat dispunerea efectuării unei expertize medico-legală în comisie, atât instanța de fond, cât și cea de apel a respins acest demers prin ce s-a încălcat dreptul la apărare a clientului meu. Potrivit art. 19 CPP, instanța judecătorească este obligată să asigure participanților la procesul penal deplină exercitare a drepturilor lor procesuale, în condițiile prezentului cod. În situația în care stabilirea adevărului nu este posibilă decât doar prin efectuarea unei expertize medico-legală, iar potrivit art. 413 CPP, efectuarea expertizei pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale este obligatorie, considerăm că Decizia contestată se bazează doar pe presupuneri, fapt inadmisibil în cazul unei sentințe de condamnare.

În rest invocând argumente similare celor invocate în cererea de apel (vol. II, f.d. 86-88).

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către partea apărării, invocând că acesta urmează a fi respins, ca fiind inadmisibil, deoarece în speță nu a fost constatată prezența a unor erori de drept care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect, se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 octombrie 2017, în prezența inculpatului și a avocatului acestuia, Bodnariuc Alexandru, totodată ultimii fiind informați că pronunțarea deciziei motivate va avea loc pe data de 22 noiembrie 2017 (vol. II, f.d. 104-

107), aceștia neprezentându-se la data pronunțării deciziei motivate în instanța de apel (vol. II, f.d. 108), fără motive întemeiate.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 22 noiembrie 2017 a expirat la 26 decembrie 2017.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul depus de avocatul inculpatului, Guțu Tatiana a fost declarat la 10 februarie 2018 (conform ștampilei de pe plic).

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră, că recursul ordinar declarat de partea apărării este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Colesnicenco Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Colesnicenco Vladimir Xxxxx**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 ianuarie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana